

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I P. V. Năsturel	N Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
 " " " pe 6 luni " 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

General Năsturel, Mănăstirea Jitianu din jud. Dolj. (Cu 3 vederi)
Maria Beiu-Paladi, Izvor de fericire. (Urmare).
D. Ionescu-Morel, Pe ce căi să ne îndrumăm feciorii. A 10-a
 scrisoare a lui Mitu Vechente către fiul său.
Inginer I. H., O invenție la căile ferate. (Cu 2 ilustrații).
M. Pantilimon, Semănatul cu mașinele în rânduri.

PĂRERI ȘI PROPUNERI:

S. Popescu și N. Argintaru, De ce nu vizitează sătenii biserica?

DIN ZIARE ȘI REVISTE.

Vânătoare de lei în oadaie.

CRONICA:

Atentatul contra Primului Ministru — Corpurile legiuitoare. (Adresa Camerei și Răspunsul M. S. Regelui). — Starea agricolă a României la finele lunii Noembrie 1909 st. n. — Moartea Regelui Belgiei. (Cu portretul Regelui).

Bibliografie. — Informațiuni. — Licitațiuni. — Prețurile cerealelor.

PAGINA GLUMEAȚĂ:

Stan Pățitul, Copilul răutăcios. (Cu 12 ilustrațiuni).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 11
 dela 13 Decembrie 1909.

Atentatul contra Primului Ministru.

Eri seara, Marți spre Miercuri, 8 spre 9 Decembrie, un atentat s'a săvârșit împotriva d-lui Ion I. Brătianu, primul ministru al țării.

Erau ceasurile 6. Primul ministru se întorcea acasă dela Senat. Când era la câțiva pași de locuința sa, un tânăr s'a apropiat și a tras trei focuri de revolver. Două gloanțe au lovit pe primul ministru. Pe la ceasul acela strada «Ion C. Brătianu» nu e prea umblată și ucigașul o luă la fugă, nădăjduind că va scăpa. Peste câteva minute fu însă prins și dat pe mâna poliției.

Acum se cercetează să se afle cu deamănuntul cine este el, unde lucra, ce l-a împins la crima făptuită, a avut complici, ș. a. Se pare că este bulgar.

Capitala întreagă și toată țara a tresărit de uimire și de indignare la aflarea știrii acesteia. Asemenea fapte de cruzime sunt rare în țara noastră. Ne aducem aminte de cele două încercări de omor împotriva marelui bărbat Ion C. Brătianu, părintele actualului prim-ministru.

Veștejind, cu toată opiniunea publică a țării, asemenea fapt de nebunie și de sălbăticie, dorim primului ministru, restabilire grabnică spre a se putea ocupa iar de trebile țării.

Redacția.

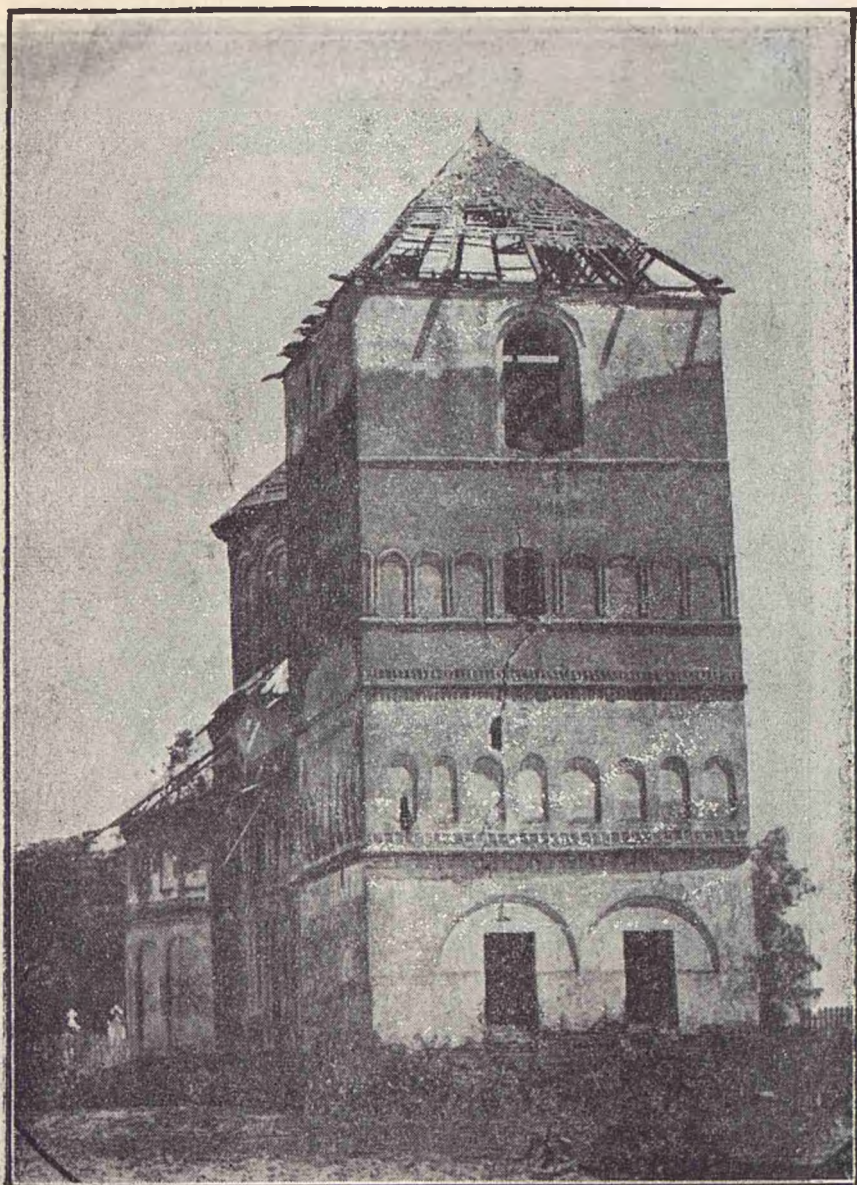
Mănăstirea Jitianu din Județul Dolj.

Această mănăstire a fost făcută din vechime de lemn; iar *Constantin Basarab Voevod (Cârnul)* și cu soția lui, *Doamna Bălașa* au zidit-o din temelie în timpul Domniei (1654—1658) și au înzestrat-o cu cele de trebuință ca moșii, țigani, odoare, etc., etc.

Biserica eră înconjurată ca o cetate de chilii cari sunt toate ruinate și din ele nu se mai văd azi de cât urmele stăriției la miază-noapte. Biserica însă-și este foarte ruinată, având zidurile crăpate de cutremur, iar acoperișul în halul în care se vede pe fotografii. În potriva crăpăturilor întreaga biserică a fost încinsă cu legături de fer pe din afară și cu traverse metalice în interior, traverse care sunt cruciș și curmeziș spre a susține zidurile în toate sensurile, astfel că în această tristă stare dreptcredincioșii continuă a ascultă pe lângă serviciul divin și cântările inoportune ale stăncuțelor precum și a asistă la căderea diferitelor materiale de care se servă aceste păsări (*monedula turrium*) la confecționarea cuiburilor lor; adesea câte un puiu de stăncuță, mai zburdalnic în locuința părintească, cade în mijlocul bisericii când preotul se întâmplă a fi eșit acolo cu sfințele daruri.

Mănăstirea este azi biserică de mir a satului Branîștea situat la sud de Craiova pe șoseaua Craiova-Calafat la vre-o 6 km. Merită să se întoarcă privirile celor îndreptățiți asupra acestui sfânt locaș, ridicat de ctitorul Sf. Mitropolii din București; cheltuială mare n'ar trebui, reducând totul numai la învelitoare. Această mică reparațiune a acoperișului ar putea prelungi mai multe decenii, viața acestui impozant locaș dumnezeesc.

General Năsturel.

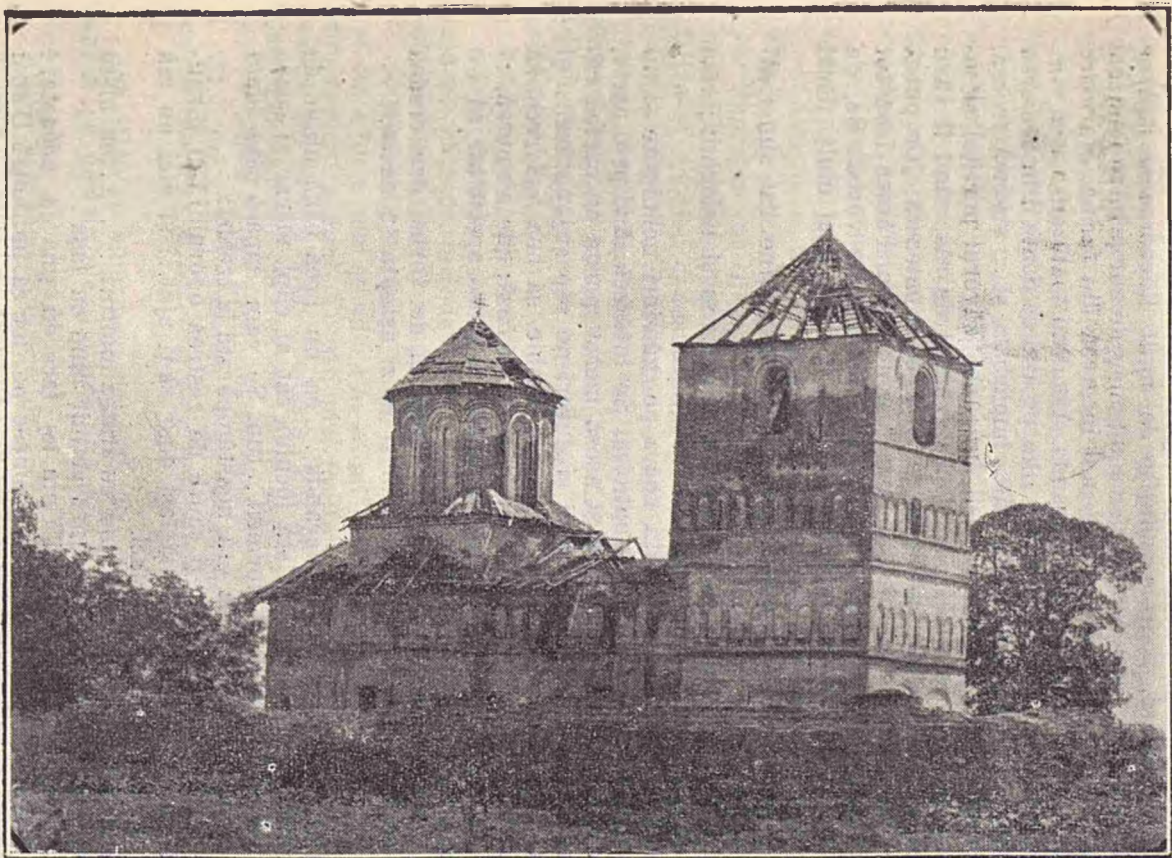
Mănăstirea Jiteanu, județu Dolju.
(vedere de la apus).

*Mănăstirea Jitianu, județul Dolju.
(vedere dela Miazăzi).*

*Mănăstirea Jitianu, județul Dolju.
(vedere dela Miazănoapte : Ruinile chililor).*

Izvor de fericire.

(Urmare (1)).

Intr'o seară, soarele asfințise de mult. Răcoarea se lăsă pe întinsul văii. Luna se ridică ca un măr de aur printre frunzele copacilor... și Fănică nu se mai întorcea din țarină. Marioara așteptă afară cu bunica Maranda. Ascultau toată mișcarea, vorbeau încetitor și se întrebau una pe alta ce poate fi întârzierea aceasta... una tremură... alta îmbărbătă și... vremea trecea. Intr'un târziu, se auziră pașii *lui*, apoi zăvorul portitei și intrară cu toții în casă... Marioara izbucni de râs, când îl văzu teafăr și îi eră rușine acum de frica ei prostească. „Ce putea să i se întâmple voinicului meu?” gândea ea. Fănică însă tot căută într'o parte cu privirea, și-o incurcă cu vorba: Ba, c'a întârziat din cauza lucrului; ba, c'a venit cu mai mult, flăcăi și fete... și s'a luat cu una... și cu alta...

— Da, lasă, bre omule! zise nevastă-sa. Bine c'ai ajuns să-nătos...

Ei nici prin minte nu-i trecea altceva, rău și nelegiuit; căci în inima ei nu eră răutate și nelegiuire.

Bujor însă rămase toată seara pe gânduri neliniștite și nu putu închide ochii toată nopticica. Se întorcea când pe-o parte, când pe alta, își scutură și așeză mereu perna pe partea răcoroasă, că-i venea ferbințeli și dureri de cap și junghiuri... și bătăi de inimă... S'ar fi sculat să umble, să bea apă rece, să iasă afară la aer, că par'că se 'nădușă în casă; dar nu putea, că se temeă să nu trezească pe Marioara și s'o sperie iar că i-e rău lui.

A doua zi îl văzu ea slăbit și fără chef de vorbă, dar credea că se îngrijește de ea, care din zi în zi așteptă să nască.

Cât despre mătușa Maranda... ea nu prea băga nimic de seamă; toată ziua nu stă locului, cât ai clipl măcar, și seara cădea de oboseală și dormea... tun. Se cam supără câte-odată pe nepoată-sa, că prea eră neastâmpărată la treabă:

— Mai bine du-te și-ți caută de zestrea odorului tău, îi spuneă ea. Pe mine nu mă lași doar să-ți ajut... și nici nu mă pricep cum vrei tu să faci.

Eu știu cum știu eu... nu cu atâtea mofturi.... Ia! iea niște scutice acolo, și pe de-asupra cetluit bine cu fașa...

— Vai de mine, bunică! Cum aș face eu una ca aceasta?! Să-l leg sărăcuțul și să-l pironesc pe loc ca pe hoți! D'apoi noi, că suntem trăiți... și-am învățat în viață să răbdăm multe... și dacă, ne-ar legă mâinile și picioarele măcar un ceas, bine ne-ar fi? Da el, că n'are alta de făcut decât să se miște... ori să tipe?!

(1) Vezi No. 10.

— Dă, draga mea, tu fă cum știi; dar, dacă și-a scoate ochii cu degetele, ori s'a zgâria pe obraz... să nu fie vina mea...

— Cum să se zgârie, bunică dragă?! Doar am să-i tai unghiile, n'am să le las să crească — aceasta nu e păcat, cum cred femeile cele proaste. Ce păcat să fie să-ți îngrijești și să-ți cureți copilul? Păcat e, să-l lași în murdărie și să-l chinuești — să nu-l lași să se miște și să crească în voia lui..

— Bine... zise bunica. Aceasta mai merge cum merge. Dar dacă i-a crește picioarele strâmbe?

— Strâmbe?... Da de ce nu cresc strâmbe picioarele puilor, ori ale vițeilor, ori ale mânzului... că nu-i înfașă nimeni? Nu poate să crească strâmb ceea ce din fire e dat să fie drept. Puterea creșterii e mult mai tare decât fașa, care nu face, alta decât să supere și să chinuească pe copii.

— Poate să fie și cum zici tu... dar cum ai să-l îmbraci, că el tot dă din picioare și are să se desvelească.

— Uite cum, bunicuțo: Peste cămeșuică (scurtă, mai jos de brâu), un peptar grosuț de flaneă și încă unul, tot gros. De jur împrejur cât ține pânțele o cingătoare de flaneă, că el e mic și-i trebuie căldurică bună. Apoi, îl pui peste o pelnică subțirică și moale, dedesubt una groasă și mare și apoi scuticul — toate de-a lungul trecute pe subțioara copilului. I le învălătuiești *lărguț* împrejurul lui, lăsând mânuțele afară. La picioare întorci scuticul care rămâne, și-l faci ca un sac prinzându-l cu două șirete cusute de mai înainte. Așa, picioarele lui se mișcă acolo în voe...

— Dar pe cap? întrebă bunica.

— În casă cu capul gol ziua și noaptea. Dacă-l înveți de mic așa nu răcește niciodată din cauza aceasta. Numai după scaldătoare sau când îl scoți afară, îi pui o bonetică.

— Iaca așa! Marioară, vezi? Cât trăește omul, tot învață. Așa, și eu. Cine-a mai gândit c'ai să mi spui de aceste tu mie, care am crescut atâția! Tu știi mai multe acum decât mine. Așa-i omul, tot la mai bine năzuește. Mai de mult, când vedeam copiii mei spunând atâtea de prin școală, mă luam pe gânduri, mi se părea că au gărgăuni în cap...

Da acum... m'am deprins. Văd că de ce omul știe mai multe de ce trăește mai ușor și este mai mulțumit.

Așa sfătuiau bunica cu nepoata mai toată ziua și noaptea le apucă pe nesimțite cu liniștea și somnul ei odihnitor.

Multă și crâncenă durere încearcă femeia când devine *mamă*. I se pare că viața și lumea toată se sfârșesc; i se pare că inima i se sfarmă și capul îi plesnește.

Dar: toate pier... și o bucurie nesfârșită simte când aude cel dintâi strigăt de viață a sufletului ei mic. O liniște plăcută o cuprinde atunci și uită ca prin minune tot chinul....

Eră în spre sfinții Constantin și Elena. Cocoșul cântă de

miezul nopții. Alături de patul alb, în care eră întinsă Marioara, eră așezat crivățelul de lemn în care dormea pentru întâia oară, liniștit, Costică, scaldat și îmbrăcat curat, la umbra unei perdeluțe. Nu-i facuse leagăn, să nu-l învețe cu un obicei de care el habar n'avea și care nu i-ar fi folosit la nimic.

Crivățelul eră frumos lucrat în lemn de moșul lui, stolerul Ilie, care-l dăduse lui Ștefan ca dar de nuntă.

Pe un scaun aproape de tot stătea Bujor cu capul rezemat de pat, ținând în mâna lui mâna Marioarei și sărutându-i-o me-reu... Mai departe bunica Maranda așeză lucrurile la locul lor iar moașa cea învățată, îmbrăcată în alb peste tot, cu mânicile suflecate și curate își strângea ale ei. Cum se pregătea de plecare, tot dădea sfaturi și stăruia să fie ascultată:

— Să nu te clintești de loc până mâine, când voi veni eu. Măine vom pune pe Costică să sugă. Până atunci n'are nevoie decât de somn și de căldură. Dacă va face gălăgie, să-l schimbe mătusa Maranda și iar să-l așeze în pat. D-ta caută de dormi, Marioară. Nu vorbi prea mult, nu mișcă mâinile în sus, ține-le așa dealungul trupului. Ai să stai cel puțin opt zile în pat, și pe urmă încet, încet, ai să te scoli câte puțin. De altfel, eu am să viu în fiecare zi și vom mai vorbi...

Fânică stătea nemișcat, lipit de patul nevestei lui, pe care o credea ca înviată din morți, atât îi fu de mare frica de a o pierde, când văzu primejdia prin care a trecut. Oh! cum n'a putut el să împărțească cu ea durerile cele mari?! Cum n'a avut el putere să i le ușureze?!

Cum se simțea de netrebnic pe lângă suferințele ce a îndurat ea! Cum se credea de ticălos... când își aminti de Zamfira, femeea aceea vicleană, ce-i aținea mereu calea. Il muștră acum cugetul că a stat cu ea de vorbă, în seara aceea, când a întârziat și când a găsit pe Marioara lui mai mult moartă de frica și de grija lui...

Cu fruntea lipită de mâna ei... făcea în gând jurăminte... să nu mai știe în veci de alta... să nu se despartă de acum o clipă de ea și de copilașul lor, pentru care avea să muncească și să trăească în liniștea și sănătatea unei vieți cinstitute...

Când o va întâlni pe cealaltă, se va face că nici n'o vede... ● va ocoli, va fugi cât va putea de privirea ei săgetătoare... de râsul ei drăcesc... de legănatul trupului ei mlădios...

*

Degetele reci și stoarse de vlagă ale Marioarei lunecau nșor prin valurile frumoase ale pletelor lui Bujor... și așa... în neștire... îi răcoreau fruntea... îi potoleau furtuna gândurilor lui ascunse...

Maria Beiu Paladi.

(Va urmă).

Pe ce căi să ne îndrumăm feciorii.

Satul nostru și alt sat.

— A 10-a scrisoare a lui Mitu Vechențe către fiul său. —

D'apoi — iată că m'am invrednicit după atâta lungă așteptare din partea ta, fiule, ca să-ți mai scriem. Inșă am cercat de multe ori — să-ți trimet câte-o veste, dară atâtea — și atâtea câte am mai avut de lucru — că ui'te nu mi-a fost cu puțință.

După cum știi, am fost de zilele Crăciunului, la Sima și Anicuța — acasă — și acolo am dus o viață tare plină de mulțămire și de veselie. Le-au părut rău lor că n'am putut să te luăm și pe tine — dar ne-am dat vorba, ca să te lăsăm de vacanța de vară să te duci acolo. Și să fi văzut, cum nu mai putea de bucurie Irimuș, feciorul lor, la o asemenea veste.

Bucure, în satul lui Sima nu-i regulă ca pe la noi; oamenii parcă-s altfel, au alte gânduri. Inșă răul e că n'are cine le luminează capul. Crășmele lor is pline și-s la număr de trei; românii sunt în sapă de lemn — că tot ce au, dau la tejgheaua răilor.

Câte mi-a fost dat să văz în Polocinu de-sus, n'aș mai vrea să aud — că mai este în nici un sat.

Ce 'nsamna omul pătimaș!

Acuma se zice că Domnul Prefect, de 'mpreună cu părintele protopop, care au fost pe acolo în inspecțiune, au văzut în ce stare is oamenii și au prins la gând ca să îmbunătățească lucrurile. Și au schimbat pe primar, au pus pe Sima — care a și luat înțelegere cu părintele cel nou — după cum l-am sfătuit eu, ca să facă ce o putea, să adune pe oameni, să le vorbească, să-i cheme pe la școală, — și — așa azi o leacă, mâine o leacă, o da Dumnezeu de o fi mai bine, de or fi lucrurile mai cu noroc.

Da' eu îți spui lucrurile astea, ca să vezi că nu e și pe aiurea lumea și n'au obiceiuri ca la noi în sat — ; și să te gândești cum trebuesc luați oamenii, cu ce vorbe ca să se îndrepte, pentru că într'o zi îți va veni și ție

rândul — și atunci să știi, — să nu-i lași să cadă în prăpastie.

De sărbătorile Paștelui te așteptăm să vii, și cu tine să ne aduci vești frumoase și bune, ca să ne bucurăm toți cu toții, — și unde mai pui ca vine și Raducul, feciorul lui Moțatu, că s'a întors în țară.

Acuma, cărțile mele îs mai mici, pentru că e mult, țare mult de muncă, dragul tatii. Și ca să-ți dau o pildă ca muncim ca să aducem foloase oamenilor noștri, este că ne-am gândit cu toții ca să îndrumăm pe o cale sănătoasă o bancă populară, pentru economia paralelor și așa ajutăm pe săteni. Și vezi tu acuma câtă bătae de cap până urnești o leacă din loc lucrul, c'apoi or merge toate în voie bună.

De-acum gândul meu e tot la meșteșugarul tatii, care-o fi mare mecanic — și-o veni în sat și-o face ca munca lui să fie trâmbițată departe, că e cinstită și bună. C'asa ușor — ușor or plecă străinii, care ne jupoaie.

În ia-seară, mă duc la Conul Niculcea și-acolo or veni și Parintele Tudor, Domnul Haralamb, dascălul Lica și-om orându-i bunul mers al băncii noastre pentru care ne rugăm toți cu toții, cei cu fețe cinstite și curați la suflet ca să-i meargă în plin și să fie cu noroc.

D. Ionescu-Morel.

Prețul cerealelor la târgurile streine.

Prețul e socotit pe suta de kilograme, ca măsura cea mai dreaptă.

	grâu	secară	orz	ovăz
Germania, Berlin.	29,10	21,10	23,00	20,05
„ Manheim.	30,20	22,00	23,10	22,00
Anglia, Londra,	25,10	21,00	21,05	14,00
Austria, Viena.	26,50	21,50	21,50	19,50
„ B. Pesta.	28,00	21,00	15,00	18,25
Belgia, Louvain.	20,87	15,00	15,75	15,75
„ Bruxeles.	21,50	16,00	16,50	14,74
„ Anvers.	23,50	17,75	15,75	20,00
Olanda Croning.	24,00	21,00	15,80	16,00
Italia, Milan.	29,50	21,75	21,00	19,05
Spania, Albacété.	29,40	21,30	17,10	16,00
Elveția, Geneva.	23,00	20,50	17,50	20,00
America, New York.	20,50	15,75	17,00	18,25
„ Chicago.	20,00	15,75	17,00	18,25
Franța, Paris.	23,75	17,00	18,50	19,00
În alte târg. din Franța	22,73	16,51	17,45	18,00

Vânătoare de lei în odaie.

O invenție cu totul originală. Autorul este cunoscutul american crescător de cai, Walter Winans. Invenția constă dintr'un aparat, care oferă vânătorilor de lei, tigri, elefanți, rinoceri, posibilitatea surprinzătoare, de a-i împușcă în apartamentele lor comode. Nu vor mai trebui deci să se mai ducă în regiunile îndepărtate și periculoase ale Africei și Indiei. Minunea aceasta de a vâna astfel animale între 4 pereți își are următoarea explicație:

Vânătorul de tigri sau lei, înarmat cu o pușcă, e ascuns în cameră după mobilă și pândește fiara îngrozitoare, după ce avusese prevederea să apese de un buton electric.

Imediat în partea din față, unde este întinsă o pânză mare cinematografică, apare o pădure întunecată, iar printre arborii uriași se văd strecurându se tot felul de animale sălbatece. Vânătorul așteaptă momentul favorabil... și trag. Aparatul se oprește, iar viteazul nostru își examinează pe ținta această urmele, cari le-a lăsat glonțul.

Cu timpul aparatul se va perfecționa. Apariția leilor sau tigrilor din trestășurile indiene va fi însoțită — pentru a fi mai bine redată realitatea — cu sunete produse de un fonograf: urletul lugubru al fiarelor, fâlfăitul frunzișului etc. Astfel sportul acesta al vânătorului de animale exotice va fi accesibil de aci înainte nu numai lui Roosevelt, ci și celorlalți muritori, cari nu se pot deplasa, cu atâta ușurință.

(„Gazeta Transilvaniei”)

Încă dela 1 Octomvrie revista a intrat în al XIII-lea an al existenței sale, rugăm dar călduros pe iubiții noștri abonați să bine-volească a ne înainta, prin mandat poștal, micul cost al abonamentului, pentru a ne scuti de marile cheltueli ce suntem nevoiți a face prin trimiterea chitanțelor spre încasare.

Pe lângă alte îmbunătățiri ce aducem revistei, anul acesta vom da ca supliment și *patru tablouri colorate*. În timpul funcționării corpurilor legiuitoare, vom da la cronică desbaterele camerei și senatului. Acestea ne impun cheltueli cari arată că suma de 5 lei cât costă abonamentul anual al revistei, este mult prea mică și deci e o datorie pentru iubiții noștri abonați de a ne scuti de cheltueli zadarnice pentru încasare.

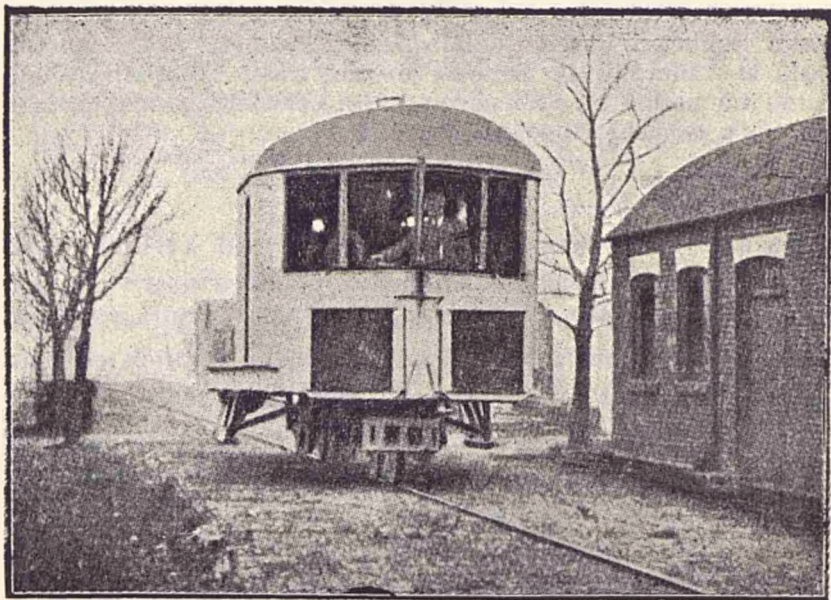
Administrația.

O invenție la căile ferate.

In prezent calea pe care circulă trenul e formată din 2 șiruri de șine de fier, puse pe traverse de lemn, fier, sau beton, care se reazemă pe un strat de pietriș.

Sunt 2 ani, de când un inginer de valoare, d-l Louis Brennan a construit un vagon de cale ferată, care putea să circule numai pe o singură șină menținându-și echilibrul în mod perfect prin ajutorul unor sfârleze așezate sub pardoseala vagonului.

Sfârlezele acestea (în vorbirea științifică, sfârlează: «giroscop») sunt niște roți pline (discuri), care se învârtesc pe un fus cu o viteză enormă de 3.000 învârtituri într'un minut. În tocmă ca sfârleaza cu care se joacă copiii care stă de parcă e nemișcată în sus pe o sfoară în timpul învârtirii ei, tot așa și această roată ține în echilibru vagonul și-l aduce

Vagon pe o singură roată : văzut din față.

în poziție orizontală, când o greutate l-ar face să se răstoarne. S'a constatat că această greutate ar trebui să fie foarte mare, ca să poată mișca roata din planul ei de rotație și să poată răsturna vagonul.

În luna trecută inginerul Brennan a construit un alt vagon perfecționându-și invenția lui.

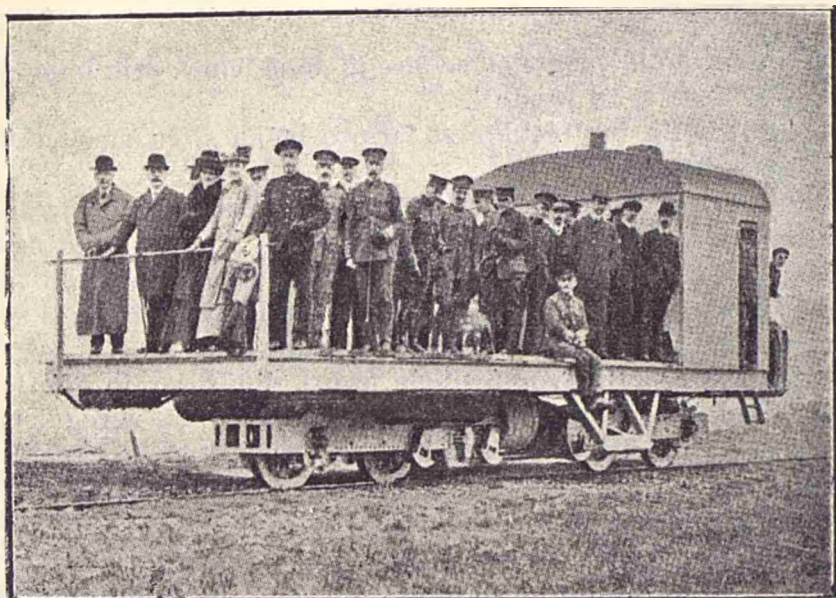

A făcut experiențe numeroase în Anglia în fața autorităților, mergând cu greutate mari, cu călători și cu viteze mari.

Vagonul cel nou e o simplă platformă de 13 metri lungime, care are la un capăt așezat într'o cutie motorul pentru pus în mișcare vagonul și sfârlezele.

Sfârlezele le-a făcut mai mari și mai grele; ele se învârtesc cu 3.000 de învârtituri pe minut. Sunt puse în cutii de fier, de unde s'a scos aerul, pentru că roata să nu întâmpine rezistența aerului la învârtirea ei.

A făcut să stea motorul și roata a continuat încă ceasuri întregi, să se învârtească cu aceeași iuteală. Asta e o mare siguranță în contra accidentelor, căci, motorul stricându-se, vagonul nu poate cădea imediat.

Acelaș vagon : văzul d'într'o parte.

Azi sunt mulți ingineri, cari se ocupă cu perfecționarea acestei invenții.

Această invenție are o mare importanță pentru viitorul căilor ferate, căci cu calea cu o singură șină, liniile vor costa mult mai puțin, și, prin curbe mai mici și urcușuri mai mari, se va putea scurta mult distanțele pe cari le străbat în prezent căile ferate și acest avantaj se va simți cu atât mai mult cu cât linia va trece mai mult prin ținuturi deluroase sau muntoase. Apoi se crede că cu o singură șină iuteala trenului va putea fi mărită considerabil.

S'a propus întrebuițarea imediat a acestei invenții făcând ca pe actualele căi duble, cum sunt mai toate liniile impor-

tante din străinătate, iar la noi linia București-Ploești-Câmpina, să circule pe șinele măginașe aceste trenuri noi cu călători, iar trenurile de marfă să circule ca și în prezent.

Pe fiecare zi auzim de invenții minunate, care au transformat și transformă felul nostru de viață. De sigur copiii noștri nu se vor mai mulțumi să călătorească cu 200 kilometri pe oră, ci vor căuta din'ce în ce mai multe perfecționări în toate ramurile de activitate omenească.

Inginer I. H.

Semănatul cu mașinele în rânduri.

semănatul plantelor, se face în două feluri: prin împrăștiere și în rânduri.

Prin împrăștiere se face cu mâna și cu mașina de semănat.

Semănatul cu mâna prin împrăștiere, pare a fi o lucrare ușoară și care nu cere multă știință; de fapt însă, nu este așa, ea nu poate fi făcută în bune condițiuni decât de un om cu experiență și cu practică îndelungată; căci, dacă semănătorul nu este bine deprins, nu știe cum să arunce sămânța, la răsărire vor fi unele locuri goale, iar în alte locuri, plantele prea dese, deci o semănătură rea, neregulată, o semănătură de la care nu ne putem aștepta la bune rezultate. La semănatul cu mâna, pentru ca sămânța să cadă cât mai regulat, se aruncă pe sus; deci nu se poate face de cât numai atunci când aerul e liniștit, când nu bate vântul: ori cât de priceput ar fi semănătorul, or cât de bine va arunca el sămânța, vântul o va duce grămadă numai în unele locuri și altele vor rămâne goale.

Semănatul prin împrăștiere se face mai bine cu mașina de cât cu mâna. Cu ea putem face o semănătură mai regulată, căci împrăștie sămânța de o potrivă în toate părțile.

Cu mașina prin împrăștiere, putem semăna și pe vânturi mai ușoare, căci ea are un aparat special prin care sămânța e lăsată aproape de pământ și vântul nu o poate lua ca atunci când ar fi aruncată cu mâna. Inșă când vântul este prea tare, nici cu această mașină nu putem face o bună semănătură.

1. Semănatul în rânduri se poate face de asemenea cu mâna și cu mașina.

2. Semănatul cu mâna în rânduri este o lucrare foarte anevoioasă, cere multă cheltueală de timp, ea nu se poate face decât numai unde avem culturi mici, cum de exemplu câmpuri de încercare, grădini de legume, etc.

Semănatul cu mașinele în rânduri, este cel mai bun. Cu mașina în rânduri, putem semăna ori pe ce timp: poate fi cât de vânt, numai să nu plouă, bine înțeles. Semănătura cu mașina în rânduri se face mult mai regulată ca ori care alta și un avantaj foarte mare este că îngroapă sămânța în pământ. Când semănăm prin împrăștiere, fie cu mâna sau cu mașina sămânța se aruncă la suprafață și rămâne să se îngroape la urmă cu o grapă. Ori cât de bine s'ar grăpă, semințele tot nu se îngroapă toate, așa: unele semințe se îngroapă mai adânc, altele mai la suprafață; iar altele rămân chiar ne acoperite. La răsărire semințele care sunt îngropate mai adânc, dacă timpul e secetos, vor răsări mai repede de cât acele dela suprafață, pentru că vor avea mai multă umezeală, decât celelalte; iar acestea vor aștepta mai întâiu o ploaie și în urmă vor răsări și ele, dar vor fi expuse să piară la o secetă cât de mică, rădăcinile lor fiind prea la suprafață.

Ori cum ar fi timpul, la semănatul prin împrăștiere nu vom avea o cultură regulată din cauza răsăririi. Plantele răsar pe rând, cresc și se coc, tot pe rând și ca rezultat în recoltă o să avem unele boabe coapte și altele necoapte, sbârcite, ceace scade mult valoarea comercială. Nu tot așa se întâmplă la semănatul în rânduri. Aici, după cum am spus, sămânța se îngroapă în pământ la aceeaș adâncime, deci răsar, cresc și se coc odată toate plantele; ca recoltă, vom avea cu mult mai bună decât în cazul întâiu.

Un alt folos foarte însemnat la semănatul cu mașinele în rânduri este economia de sămânță ce se face, căci sămânța se îngroapă în pământ toată, pe cât timp la semănatul prin împrăștiere, multe semințe rămân neîngropate și nu pot să răsară, sau se îngroapă prea puțin și deși răsar, dar pier în urmă. Aceste semințe la semănatul în rânduri nu se mai aruncă pe câmp fără nici un folos, economie, ca profit.

Economia de sămânță ce să face la semănatul în rânduri cu mașina este destul de însemnată. Ex: semănăm grâu prin împrăștiere 200 litri la ha; cu mașina în rânduri este de

ajuns numai 160 litri la ha, Avem dar o economie de 40 litri la un singur ha., care socotită numai cu 0,10 lei litrul, avem o economie în bani de 4 lei la ha. Dacă semănăm în fie care an cu mașina 20 ha., ne rămâne o economie de 80 lei numai de la sămânță, plus calitatea recoltei.

O mașină de semănat în rânduri costă cam 600—700 lei.

În 8—9 ani semănând numai câte 20 ha. de grâu pe an cu economia de sămânță, își plătește întreaga valoare și de aici înainte ne rămâne gratis. Dar o mașină de semănat numai 20 de ha. poate semăna într'un an? 20 ha. se poate semăna în 3—4 zile. O mașină de semănat poate semăna foarte bine și la timp 150—200 ha. pe an, de diferite culturi cum: grâu, orz, ovăz, porumb, meiu, etc, căci fie care din acestea au diferite epoci de semănat; dar dacă avem de semănat 200 ha. de grâu de ex. numai cu o mașină, nu putem face semănatul căci ne întârzie mult.

Făcând socoteala la toate economiile de sămânță dintr'un an, se poate urcă până la suma de 150—200 lei, deci în 3—4 ani se plătește.

Vedem dar cât de mari sunt foloasele ce ne aduce o mașină de semănat în rânduri. Răul este ca la noi în țară cultura în rânduri a introdus-o numai proprietatea mare, iar proprietatea mică lucrează tot după vechile sisteme și obiceiuri. S'ar putea foarte bine introduce aceste mașini și de micii cultivatori. Nu zic ca fiecare să-și aibă o mașină, căci aceasta ar fi poate peste putința unui cultivator a 20—25 ha, dar sunt alte mijloace prin care s'ar putea introduce; așa de ex. asociații între 5—6 săteni, care în comun să cumpere o mașină de semănat și să semene toți cu ea; sau băncile populare ar putea cumpăra mașini de semănat și să le dea or și cui să semene, în schimbul unei sume oarecare plătite la ha. Ori care din aceste amândouă este un mijloc foarte simplu de a avea la îndemână ori și cine o mașină de semănat.

Afară de aceasta, o mașină de semănat în rânduri nu are un mecanism așa de complicat, ea are un mecanism foarte simplu și nu e nevoie numai decât de oameni speciali cari să o conducă sau să o aranjeze.

În țările unde agricultura este mai înaintată de cât la noi s'a căutat și să caută sistemele de cultură cele mai practice,

cele mai ușoare de aplicat și acele care dau mai bune rezultate, pentru ca să poată înainta și au înaintat mult. Tot așa și noi, trebuie să lăsăm vechile sisteme de cultură și să introducem sisteme noi, practice, sisteme care ne dau mai bune rezultate, pentru ca să putem păși și noi înainte.

Mihail Pantilimon.

Părerii și propunerii.

De ce nu vizitează sătenii biserica?..

D-nii *Sabin Popescu* și *N. Argintaru*, învățători în Mehedintți, ne trimit părerea lor asupra acestei chestiuni. Corespondenții noștri socotesc că nu e tocmai întemeiată acuzația că sătenii nu se duc la biserică, fiindcă sunt nereligioși, ci pentru că diferiți funcționari din sate obișnuiesc a-i chema Duminica pentru diferite treburi. Religiozitatea lor, credința lor creștinească o probează numeroasele servicii religioase cum; «*acatiste*,» «*sărindare*,» «*parastase*,» «*pomeni*» etc. etc. ce le fac pentru odihna sufletului, pentru iertarea păcatelor. De ce toate aceste sacrificii, de ce atâta grijă de a asigura o fericită odihnă sufletului, dacă, cum spun unii, îi lipsește credința religioasă?!..

Pentru a se îndreptă lucrurile, corespondenții noștri propun:

«1. Nici unul din slujbașii sătești să nu aibă voie a-și exercita atribuțiunile lor Duminica înainte de 12, până când și stabilimentele să fie închise, și în care timp toți slujbașii comunali, cu primarul în frunte, să aziste la serviciul religios. Numai afaceri de interes urgent să scuzeze absentarea vreunuia, afaceri a căror tragănare ar aduce consecințe rele.

«2. Din fiecare casă, ale sătenilor, să iea parte, cel puțin câte un membru, la serviciul religios. Contrariu cei absenți să verse o amendă de 5 sau 10 bani în folosul bisericii, suma care să se consemneze de preot într'un registru special și să se utilizeze în folosul cultului.

«Spre a se putea exercita acest control unul din epitropii să treacă în condica de prezență pe toți enoriașii cari azistă la serviciul religios, iar de acei absenți să se facă o listă după care unul din funcționarii comunali să încaseze amenzile și să le verse preotului care, când trebuința va cere, se va folosi de acești bani în interesul bisericei, cu consimțământul epitropiei.

«Administratorul de plasă și toți funcționarii superiori să se intereseze de aproape, dacă slujbașii se duc regulat la biserică, pedepsind serios pe cei abătuți».

Chestiunea o socotim vrednică de luat în seamă și, oricât s'ar părea de greu de pus în practică propunerile corespondenților noștri, am crezut că e bine să le supunem discuției cititorilor dela sate.

C R O N I C A

Corpurile legiuitoare.

CAMERA. — Discuția textului adresei pe care Camera avea să o prezinte M. S. Regelui a urmat și în zilele de 4 și 5 Decembrie. Din partea opoziției au mai vorbit d. *Petre P. Carp* și d. *Barbu Delavrancea*; din partea majorității d. *I. A. Mitescu*. Conform obiceiului, înainte de a se sfârși discuția, vorbesc miniștrii. Aceștia au să explice și acțiunea guvernului în general și să răspundă asupra faptelor deosebite ce se aduc de oratorii opoziției. De rândul acesta, a vorbit întâiu d. *Sp. Haret*, ministrul instrucției, care fusese atacat de mai toți deputații din opoziție; apoi d-l *Toma Stelian*, ministrul justiției; în fine d. *I. I. Brătianu*, președintele consiliului și ministru de interne, care și ca șef al guvernului și ca șef al departamentului prin care se lucrase și avea să se pună în aplicare legea tocmelilor agricole și a izlazurilor, trebuia să dea explicări și să arate punctele de vedere ale guvernului și partidului național-liberal.

Regula parlamentară este: dacă Camera este mulțumită de răspunsul guvernului, votează adresa propusă; dacă nu, o respinge. Camera noastră, prin 101 voturi din 102 votanți a aprobat proiectul următor de adresă care fusese citit în ziua de 28 Noiembrie:

Sire,

Adunarea deputaților, intrând în a treia sesiune și urmărind întărirea și așezarea economică a Statului român prin conlucrarea tuturor păturilor sociale, vede cu fericire că străduințele ei de până acuin, pentru atingerea acestui țel, au adus o vie mulțumire Majestății Voastre.

Sire,

Relațiunile noastre cu Statele străine fiind în aceste din urmă trei decenii din cele mai bune și Țara noastră câștigând, prin acțiunea ei statornică și cumpanită, o situațiune care îi dă dreptul a fi privită ca un factor important în politica generală, Adunarea deputaților, constată că pacea ce ne-a fost și ne este asigurată a făcut și va face propășirea forțelor noastre naționale.

Adunarea deputaților vede cu o deosebită satisfațiune că guvernul Majestății Voastre veghează cu mare grijă la dezvoltarea relațiunilor noastre internaționale, asigurând astfel interesele noastre.

Țara a privit cu mândrie vizitele Principilor Moștenitori ai Impărațiilor Germaniei și Austro-Ungariei pe care le-a primit Majestatea Voastră.

Insemnele de Feld-Mareșal, pe cari Vi le-a conferit Majestatea Sa Impăratul Germaniei, Comandantul suprem al uneia din cele mai mari și mai glorioase armate, au reamintit Țării că, acum

31 de ani, Primul Împărat al noului Imperiu German conferă Comandantului Suprem al armatei ruso-române din fața Plevnei, Ordinul militar «Pour le Mérite».

Aceste zile de înălțare ne-au fost reamintite și prin vizita unui mare număr de bravi ofițeri ai armatei marelui Imperiu Ruses.

Țara și armata au avut anul acesta un nou prilej de a se simți mândre. Majestatea Voastă a hotărât intrarea în rândurile oștirii a Alteței Sale Regale Principele Carol, fapt care a fost salutat cu un entuziasm egal cu iubirea pe care Țara o are pentru Augustii Principi ai dinastiei ei.

Sire,

Adunarea deputaților este convinsă că puterile noastre militare trebuie să fie întărite, că noi sacrificii urmează să facem pentru armament și echipament. Vom da, dar, guvernului Majestății Voastre cel mai necerintat sprijin în acest scop patriotic.

Sire,

Situațiunea noastră financiară, cu toată seceta din anul acesta, fiind îmbucurătoare, după cum dovedesc incasările tezaurului, putem constată că cheltuelile Statului n'au trecut peste puterile de producțiune ale Țării și că au fost calculate cu pricepere și cumpătare. Cu aceeași grijă și cumpătare vom cercetă și vom votă budgetul anului viitor, menținându ne în linia de purtare adoptată în anii din urmă de guvernele Majestății Voastre și de reprezentanții Națiunii. Vom cercetă cu deosebită atențiune legile financiare menite a îmbunătăți administrarea averii Statului, cum și acele cari tind la o mai justă repartizare a sarcinilor ce sunt ținute să suporte cetățenii. Dreapta repartizare a acestor sarcine va sporî, pe de o parte, veniturile Statului și va ușură, pe de altă parte, pe acei cari contribue azi cu mai mult decât îi iartă puterile lor de producțiune.

Sire,

Preocuparea guvernului Majestății Voastre pentru a înzestra Țara cu o mai bună orândueală judecătorească a găsit, în sesiunile trecute, în cugetul Adunării deputaților o râvnă neobosită. Aceeaș râvnă o vom pune la exminarea proiectelor de legi relative la modificarea legii organice a Inaltei Curți de Casație și Justiție, precum și a proiectelor de legi care vor modifică Codul penal și organizarea Curților cu jurați, aducând îmbunătățirile pe cari experiența le-a dovedit necesare.

Sire,

Interesele agricole și industriale găsesc în noi o preocupare de toate zilele.

Guvernul Majestății Voastre stabilind între monarhia Austro-Ungară și noi un regim statornic, prin convențiunea de comerț ce ni se va prezenta, avem credință că ea va avea o înrăurire binefăcătoare asupra economiei noastre naționale.

Năzuințele Adunării deputaților tind să stabilească o ordine perfectă în Stat prin armonia diferitelor clase sociale și o conlucrare a Statului cu forțele noastre intelectuale și capitalurile naționale.

Prin legile referitoare la industrie, pe lângă stabilirea unui re-

gim normal sub care se va desvoltă o nouă ramură de activitate vom putea aduce o armonie stabilă între interesele capitalului și acei care îl fac să fructifice prin brațele lor. Astfel vom da capitalului, sub ocrotirea severă a legilor, liniștea și siguranța, iar muncii un nou avânt.

Legea încurajării industriei, printr'o mai dreaptă repartizare a sacrificiilor pe care le face Statul, va pune pe industriași în situațiunea de a putea trăi și luptă contra tendințelor de acaparare și monopol.

Desvoltarea căilor de comunicațiune fiind în legătură strânsă cu desvoltarea economică, Adunarea deputaților va fi gata a adopta legarea, atât de mult așteptată, a orașului Tulcea cu rețeaua noastră de căi ferate, pentru a da acestei părți a Țării o nouă dovadă de solitudinea noastră pentru interesele ei. Printr'aceasta se va da un nou izvor de propășirea portului Constanța, care este o lucrare măreață sub glorioasa Domnie a Majestății Voastre.

Impiedicarea devastării pădurilor prin dobândirea de către Stat a unei mai întinse suprafețe împădurite și punerea în cultură a întinșelor câmpii supuse inundațiunilor, vor desvoltă, spre satisfacțiunea generală, agricultura, pricipalul izvor de bogăție al țării.

Inmulțirea școlilor și îndrumarea mai solidă și mai practică a învățământului, vor avea totdeauna sprijinul nostru.

Sire,

Adunarea deputaților roagă pe Majestatea Voastră și pe Majestatea Sa Regina să primească, în acest al 40-lea an al căsătoriei Lor, urările ei călduroase de viață lungă și fericită pentru propășirea și gloria iubitei noastre Patrii.

Să trăească Majestatea Voastră!

Să trăească Majestatea Sa Regina!

Să trăească Alteța Sa Regală Principele Moștenitor al Tronului cu Augusta Sa familie!

După constatarea votului, s'a tras la sorți o comisiune de 20 deputați cari, împreună cu comisia de răspuns și cu biroul vor prezenta adresa Camerei.

Această comisiune a fost primită de M. S. Regele în ziua de Marți 8 Decembrie la ora 12 ziua.

După ce d. M. Ferechide a citit textul adresei, M. S. Regele a răspuns prin următoarele cuvinte :

«Domnule președinte,

«Domnilor deputați,

«Cu o vie mulțumire am primit caldele urări ce Ni le aduceți din «parter adunării deputaților ; ca în totdeauna, ele au avut un răsunet adânc recunoscător în inimile Noastre.

«Constat eu mare satisfacțiune că din adresa Camerei reese o «deplină comunitate de vederi cu guvernul Meu, atât cu privire «la consolidarea tot mai mare a finanțelor, prin un control conștincios al cheltuelilor și o mai proporțională repartizare a sarcinilor, cât și despre necesitatea de a menține puterea noastră «militară la înălțimea cerută de împrejurări.

«Sunt asemenea bine încredințat că sănătoasele tradiții de pre-

«vedere din anii trecuți se vor statornicii în gospodăria noastră
«de Stat, căci numai prin a lor strictă observare vom avea puțința
«de a îndeplini programul nostru economic și ne vom pune la a-
«dăpost de surprinderi primejdioase.

«Cu deosebită bucurie văz că adunarea deputaților prețuește
«cînstea și onorurile aduse armatei și țării în persoana Mea și
«că ea este însuflețită de cel mai sincer devotament pentru Mine
«și familia Mea. Aceste mult prețuite mărturii sunt răsplata Noas-
«tră cea mai dulce.

«Vă urez o muncă rodnică, deapururea îndreptată spre întări-
«rea și mărirea scumpei noastre patrii.»

SENATUL. — La Senat discuția răspunsului la mesagiu s'a început în ziua de 7 Decemvrie.

După ce d. *C. Nacu*, raportorul comisiei de răspuns, a citit proiectul acestei comisii, au început debaterile. A vorbit d. *N. Xenopol* din partea opoziției. În ziua următoare, au vorbit d-l *Valerian-Urseanu*, membru al majorității și d-l *Teodor Rosetti*, membru al partidului conservator.

Starea agricolă a României la finele lunii Noemvrie 1909 st. n.

(Comunic. Observ. astron. și meteor. No. 73).

Luna Noemvrie a fost caracterizată, în primile două decade printr'un timp mai mult închis, destul de călduros și aproape cu totul lipsit de îngheț; în a treia decadă, printr'o schimbare repede de temperatură și o perioadă continuă de frig bine simțit, provocat de ninsoarea generală care a căzut în primele sale zile.

Perioadele cele mai calde au fost dela 1—9, când temperaturile maxime au oscilat în fiecare zi pentru întreaga țară între 10° și 15°, iar cele minime s'au menținut pretutindeni d'asupra punctului de îngheț; asemeni și dela 14—19, care a fost și mai caldă ca cea precedentă, maximele de temperatură oscilând între 15° și 20°, iar minimele menținându-se între limite și mai ridicate.

Ultima decadă constituie perioada de frig a acestei luni, când mai în toate zilele temperaturile minime s'au coborât, în cea mai mare parte a țării, până către—10°; dela 24—29 în multe părți a fost înghețat neîntrerupt ziua și noaptea, termometrul coborându-se în nordul țării și în multe părți dela câmpie mai jos de—10°; ajungând în unele părți la—15°.

Ploile și timpul cald din primele două decade ale acestei luni au fost cât se poate de favorabile atât executării lucrărilor agricole rămase în întârziere cât și pentru desvoltarea semănăturilor de toamnă care fuseseră făcute.

Iarba pe câmpii a continuat să vegeteze și vitele au mers neîntrerupt la pășune până la începutul decadei a doua, când a căzut zăpada.

În zilele, când timpul a permis, pretutindeni a continuat ca să se mai facă arături, ogoare și desfundări pentru semănăturile sau plantațiunile de primăvară.

Semănăturile de rapiță, grâu, secară și orz de toamnă au continuat să vegezeze cu vigoare, ele au înfrățit și s'au înrădăcinat bine; frigul din ultima decadă se crede că nu le va fi produs nici un rău chiar în acele regiuni unde fuseseră prea puțin acoperite cu zăpadă sau chiar de loc. Semănăturile de toamnă făcute târziu chiar la începutul acestei luni au răsărit și au mai crescut.

Căratul după câmp a porumburilor, sfecelelor, zarzavaturilor și a nutrețurilor, rămase din luna precedentă, s'a terminat cu totul.

Viile s'au îngropat și mușuroit mai peste tot.

Frunzele arborilor, arbuștilor și pomilor roditori au persistat în mare parte până la jumătatea lunii; pe unele locuri ninsoarea din ultima decadă, precedată de lapoviță, s'a prins în cantitate mare pe ramurile și frunzele care încă persistă la unele specii. În regiunea de câmpie zăpada din Noemvrie a găsit în unele părți arbori și arbuști cu flori și frunze apărute pentru a doua oară.

*

Moartea Regelui Belgiei.

Regele Belgiei, Leopold al II-lea, a murit în noaptea de 3 spre 4 Decemvrie. Cum vorbiam și în No. trecut, boala de care suferiă de vre-o 2—3 săptămâni a făcut progrese rezezi și toate silințele medicilor au fost zadarnice.

Leopold II. este al doilea rege al Statului Belgiei în forma de astăzi. Fundatorul este părintele său Leopold I. În urma revoluției din 1830 contra Olandei, care stăpâniă și Belgia și în urma proclamării independenței acesteia, Belgienii au ales rege pe Leopold I (1), care — cu ajutorul Franței — și-a stabilit domnia și independența țării în 1831. A domnit până la 1865, când s'a urcat pe tron repausatul de astăzi Leopold.

Leopold II, eră născut în 1835, a domnit deci 44 de ani și a avut mulțumirea să vază țara sa luând un mare avânt în toate direcțiunile și așezându-se în multe privințe, de și stat tânăr, între cele mai de frunte state ale Europei.

Repausatul Rege a avut din căsătoria cu Maria, principesă de Austria, (decedată în 1902), 4 copii: trei fete și un băiat.

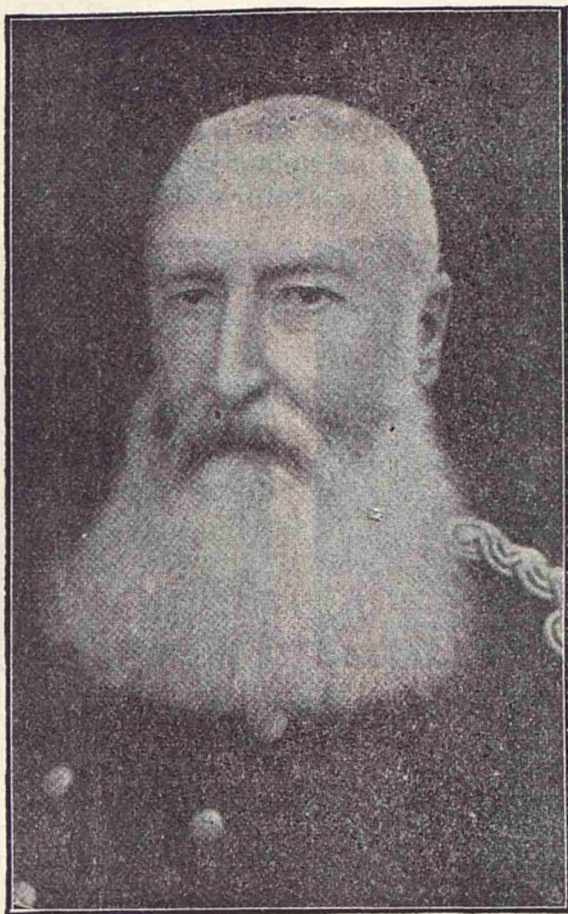
Băiatul, Leopold, duce de Brabant, a murit în 1869. Dintre fete, una, Ștefania, s'a măritat cu Arhiducele Rudolf, moștenitor al tronului Austriei. Ei au vizitat și țara noastră. Se știe însă că nenorocitul ei soț a murit într'un chip tragic și misterios. După aceea s'a căsătorit cu un conte ungar. A doua, Luiza, a fost căsătorită cu Principele Filip de Saxa Coburg și Gotha, dar s'a despărțit mai târziu. A treia, Clementina, nu s'a măritat.

Moștenirea tronului trecându-se, în Belgia ca și la noi, în linie bărbătească, a fost câtăva vreme moștenitor al tronului Belgiei contele de Flandra (acela care s'a ales Donn al României în 1866, dar n'a primit), care ținea în căsătorie pe sora Regelui nostru. După moartea contelui de Flandra, dreptul de moștenire a trecut asupra fiului său, adică a Principelui Albert, nepot de

(1) Care eră principe de Saxa-Coburg și Gotha și care fusese ofițer în armata rusă.

frate al lui Leopold, și nepot de soră al Regelui nostru. Acesta se urcă pe tron și va purta numele de Albert I. El este căsătorit din 1900 cu Elisabeta, ducesă de Bavaria, și are trei copii: doi băieți și o fată.

Regele Leopold II al Belgiei.

INȘTIINȚARE.

Cu prilejul sărbătorilor Craciunului și Anului Nou, vom scoate și în anul acesta numere duble:

No. 12 și 13 (20 și 27 Decembrie 1909) vor apărea împreună la 23 Decembrie.

No. 14 și 15 (3 și 10 Ianuarie 1910) vor apărea împreună la 10 Ianuarie 1910.

ERATA.

In No. trecut s'a strecurat o eroare tipografică: pe una din coperte s'a pus „6 NOEMVRIE” în loc de „6 Decembrie”. Rugăm pe cititori să ierte și să îndrepteze această greșală.

Adm.

Pagina glumeață.

Copilul răutăcios.

Petrică era un copil foarte răutăcios. Plăcerea lui cea mare era să facă rău animalelor și chiar oamenilor. Degeaba îi spunea tat'-său: «măi astampără-te, c'o s'o pățești;» el tot așa urmă. Într'o zi ia o găleată cu vopsea neagră și o turnă pe spinarea bietului Azor. Ce se întâmplă însă? Azor se scutură și-l stropi pe Petrică

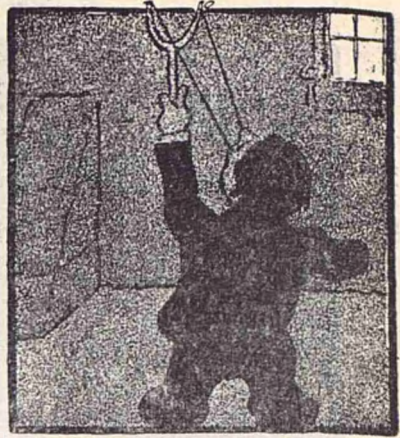
cu vopsea, în cât bietul băiat țipă și plângea de-ți luă urechile.

Credeți că s'a învățat minte?

A doua zi își uitase întâmplarea. Ce-i dă dracul în gând? Ia o praștie și țintește drept în fereastra unei case vecine.

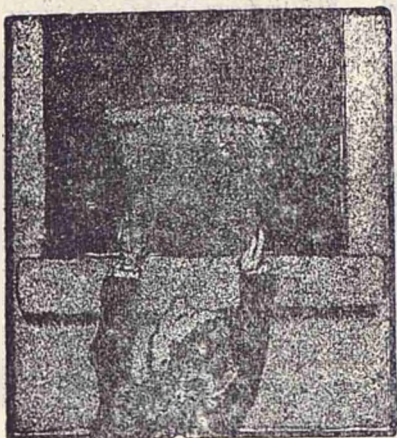
Greșind lovitura și văzând că geamul nu cade, pe când se uită pe jos să vadă unde cade piatra, se pomeni cu piatra drept în cap.

A trebuit să se îngrijească multă vreme. Părinții săi credeau că acum s'a cumițit.

Dar altă drăcie îi vine în minte. Alături de ei ședeă un băcan. Intr'o dimineață vede fereastra închisă, iar la ușă un coș cu ouă. Ia repede coșul și-l așează pe chenarul de zid al ferestrei, gândind cum o să deschidă băcanul și o să se spargă ouăle.

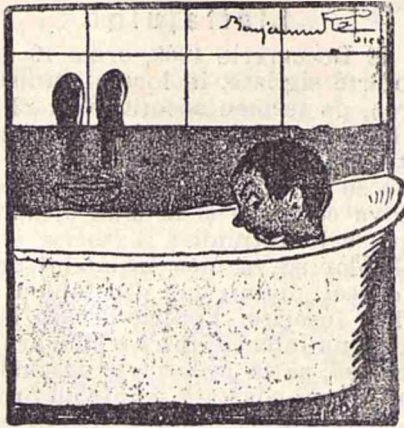

Ce se întâmplă? Înainte de a se fi depărtat de ajuns de fereastră, bacanul deschide și coșul se răstoarnă în capul neastâmpăratului copil, care ia îndată înfașurarea unei arături.

A trebuit să-l bage în baie și apoi să-l ție în pat, căci îl loviseră rău toate ouale și coșul.

Dar a înțeles că fiecare faptă poartă în sine răsplata sa.

Stan Pățitul.

Bibliografie.

Din biblioteca folkloristică a apărut No. 5 «*Colinde din popor*», adunate de Șt. St. Tuțescu.

Prețul 30 bani.

De vânzare la librăriile: Socec și Lumina din Craiova.

No. 841 din «Biblioteca pentru toți», acum apărut, cuprinde comedia ui «Nicolae Gogol»: *Revizorul*, traducerea d-lui Alexandrescu-Dorna.

Prețul 30 bani.

— «Calendarul bibliotecii pentru toți» pe 1910 cu bogate și frumoase ilustrațiuni.

Prețul 50 bani.

De vânzare la toate librăriile din țară.

Catalogul acestei «Bibliotecii pentru toți» a se cere la *La Librăria Leon Alcalay la București*.

INFORMAȚIUNI.

Mișcarea rămătorilor din târgul dela Turnu-Severin pe timpul dela 1—31 Octomvrie și 1—30 Noemvrie 1909. a fost:

Aftați, 1.039, intrați 159, total 1.198. Eșiți 276, rămași grași 922, total 922. 1—31 Octomvrie.

Aflați, 922, intrați, 626, total 1.448. Eșiți 154, rămași grași 1.294. total 1.294. 1—30 Noemvrie.

Starea sanitară, bună.

Prețul pe kgr., după scăderea vieței lei 1 bani 10.

Rasa rămătorilor manșolița.

La administrația revistei noastre, strada Mântuleasa No. 9, se găsește de vânzare:

1) *Calendarul sătenilor pe anul 1910 cu bucăți alese și chipuri frumoase. Prețul numai 50 BANI.*

2) *Urături, (plugușoare, colinde și cântece de stea).*

Prețui numai 15 BANI.

Cum nu avem decât un foarte restrâns număr din aceste lucrări, rugăm pe d-nii abonați ce ar dori să și le procure dela noi, să se grăbească.

ADMINISTRAȚIA.

Licitațiuni.

— În ziua de 19 Decembrie 1909, orele 10 a. m., se va ține licitațiune, prin oferte sigilate, în localul ministerului domeniilor, pentru închirierea, pe termen socotit dela 23 Aprilie 1910 până la 23 Aprilie 1915, a ecarotelor și bunurilor mici, notate în tabloul ce se poate vedea la Minister.

În caz când nu se va putea termina licitațiunea în ziua indicată mai sus, se va continua și în ziua următoare, până la terminarea definitivă a licitațiunii.

Depunerea ofertelor se va face în modul următor:

Se va începe cu cel dintâi bun din tablou, după ordinea numerică a bunurilor înscrise. Pentru fiecare bun se va face trei strigări, lăsându-se un interval între o strigare și alta, după care declarându-se închisă, se va proceda la deschiderea ofertelor, depuse și rezultatul se va constata printr'un proces-verbal închiat conform art. 12 din regulamentul de licitațiuni.

În caz de a se depune vre-o ofertă tardivă, se va constata aceasta în procesul-verbal și se va înapoia oferta, fără a se deschide.

Textul art. 72—83 din legea contabilității generale a Statului va fi afișată în sala de licitațiuni.

Concurenții sunt datorii a depune, deodată cu ofertele, o garanție provizorie, în numerar sau efecte publice, în valoarea indicată în dreptul fiecărui bun din tablou.

Inchirierea se va face pe baza regulamentului de licitațiuni, publicat în «Monitorul Oficial» No. 208 din 1894 și condițiunile publicate în «Monitorul Oficial» No. 143 din 26 Septembrie 1899, cum și cele speciale, prevăzute în tablou la unele din aceste bunuri.

Supraoferte uu se primesc.

Orice ofertă care prin conținutul ei va căuta să schimbe întru ceva condițiunile generale de închiriere, se va considera ca nulă și neavenită.

OFERTĂ

Subsemnatul . . . . , domiciliat în . . . jud . . . declar că la licitația de azi . . . pentru închirierea bunurilor Statului pe perioada 19. / 19... ofer pentru . . . suma de lei . . . chirie anuală, plus accesorii, conform condițiunilor de închiriere.

Această ofertă o fac în deplină cunoștința a condițiunilor de închiriere publicate prin «Monitoarele Oficiale».

(Semnătura).

No . . .

«Monitorul Oficial» No. . . . din . . .

No. . .

În ziua de 21 Decembrie 1909, ora 10^{1/2} a. m., se va ține la Eforia Spitalelor civile, București, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de executarea a 2 puțuri de apă și așezarea în fiecare puț a unei pompe, pe proprietatea Eforiei Ziliștea Soreasca. com. Zilișteanca jud. Buzău.

Devizul fiind în sumă de lei 13.630.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile și devizul se pot vedea la serv. Domenial, Biuroul Bunurilor, în toate zilele de lucru, între orele 10—12 a. m.

Licitația se va ține conform art. 72—83 din legea contabilității publice.

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membru al Academiei Române*.—*Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*.—*Administrator și casier*, Spira C. Haret, *Ministru, profesor universitar*.—*Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*.—*Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*.—*Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Băltescu Adela (Iași), 1 leu; Dumitrescu Elena (Caracal), 1 leu; Manolescu Constanța (Câmpu-Lung), 1 leu; Popescu Angela (Ocnele-Mari), 1 leu; Mihailescu Alex. (Ploești), 1 leu; Gheorghiu Olimpia, (Ploești), 1 leu; Bottez Zenobia (Șipote-Iași), 1 leu; Filipescu Ecaterina (Iași), 1 leu; Ionescu Maria (Bârlad), 1 leu; Simescu Paștica (Craiova), 1 leu; Dimitriu Ana (Brăești-Ciurea), 1 leu; Simionescu Eugenia (Oltenița), 1 leu; Stoianovici Elisa (Tecuci), 1 leu; Mihailescu Elena (Dolj), 1 leu; Teodor Elena (Bârlad), 1 leu; Covășineanu Ecat. (Poeni-Iași), 1 leu; Rosianu Elena (Oltenița), 1 leu; Moisiu Ecaterina (Vaslui), 1 leu; Cristescu Angela (Ocnele-Mari), 1 leu; A. S. Locusteanu (București, Fântânei, 48), 2 lei; Ion D. Poenaru (Buc. șc. Veterinară), 2 lei; Prof. Udriski (Buc. șc. veterinară), 2 lei; N. Filip (Buc. șc. veterinară), 2 lei; C. Gavrilescu (Buc. str. Romană), 2 lei; Rigler (Buc. șc. veterinară), 2 lei; I. Athanasiu (Buc. șc. veterinară), 2 lei; Ștefan Pârvescu (Șc. Veterinară), 2 lei; C. S. Georgescu (Șc. veterinară), 2 lei; D. Pleaciu (Șc. veterinară), Ioan Drăgoiu (Șc. veterinară), 2 lei; Părăianu (Șc. veterinară), 2 lei; Musceleanu Cristian (Șc. veterinară), 2 lei; C. Podașcă (Șc. veterinară), 2 lei; Al. Ciucă (Șc. veterinară), 2 lei; Nic. Marinescu (Dom. Cor. Dobrovăț), 2 lei; C. Cârtescu (D. C. Dobrovăț), 2 lei; C. Rabega (D. C. Dobrovăț), 2 lei; I. Georgescu (D. C. Dobrovăț), 2 lei; V. Nacu (D. C. Dobrovăț), 2 lei; Ilie Niculescu (D. C. Dobrovăț), 2 lei; Petre Pescărescu (D. C. Dobrovăț), 2 lei; Filip Hech (D. C. Dobrovăț), 2 lei; Petre Gheorghiu (D. C. Dobrovăț), 1 leu; Grigorce Donos (D. C. Dobrovăț), 1 leu; Gh. Bocan (D. C. Dobrovăț), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1909 este de 846, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 4.959 lei.

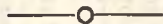
(Va urma în No. viitor).

„VICTORIA”

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

— Direcțiunea Generală: 10, Strada Doamnei 10 —

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

INTAIA EMISIUNE LEI 1.000.000

SOCIETATEA ASIGURĂ:

- a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului;
- b) asigurări asupra Vieței și Rentei viagere;
- c) contra pagubelor de Transport maritim, fluvial și terestru;
- d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii;
- e) contra accidentelor corporale și a consecințelor ră-punderei civile;
- f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor;
- g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea „VICTORIA” asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală—București, str. Karagheorghievici, 3.